

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! ראייה-proof
key-מקרא:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
תענית-מאימתי	מאן דאמר										
הא דאמרת מתענין לשעות - והוא שלא טעם כלום עד הערב.	רב חסדא:										יב.
הא תענית מעלייתא היא	אמר ליה אבוי:										יב.
לא צריכא דאימלך אימלוכי.											יב.
כל תענית שלא שקעה עליו חמה - לא שמיה תענית.	ואמר רב חסדא:										יב.
אנשי משמר מתענין ולא משלימין	מיתיבי:										יב.
התם לצעורי נפשיה בעלמא הוא.											יב.
אני מבני בניו של סנאב בן בנימין, ופעם אחת חל תשעה באב להיות בשבת, ודחינוהו לאחר השבת והתענינו בו ולא השלמנוהו, מפני שיום טוב שלנו הוא	תא שמע: דאמר רבי אליעזר ברבי צדוק:										יב.
התם נמי לצעורי נפשיה בעלמא הוא.											יב.
אהא בתענית עד שאבוא לביתי?	תא שמע, דאמר רבי יוחנן:										יב.
התם לשמוטיה נפשיה מבי נשיאה הוא דעבד.											יב.
כל תענית שלא קיבל עליו מבעוד יום - לאו שמיה תענית	שמואל:										יב.
ואי יתיב מאי?											יב.
דמי למפוחא דמליא זיקא.	רבה בר שילא:										יב.
אימת מקביל ליה?											יב.
במנחה	רבי:										יב.
בתפלת המנחה.	שמואל:										יב.
כוותיה דשמואל מסתברא, דכתיב במגילת תענית: להן כל איניש דייטי עלוהי מקדמת דנא ייסר.	רב יוסף:										יב.
מאי לאו ייסר עצמו בצלו?											יב.
לא, יאסר עצמו.											יב.
פליגי בה רבי חייא ורבי שמעון ברבי:											יב.
ייסר	חד: [רבי חייא/רבי שמעון ברבי]										יב.
יאסר	וחד: [רבי חייא/רבי שמעון ברבי]										יב.
מאן דאמר ייסר - כדמרין, למאן דאמר יאסר מאי היא?											יב.
כל איניש דייטי עלוהי מקדמת דנא יאסר. כיצד? יחיד שקיבל עליו שני וחמישי של כל השנה כולה, ואירעו כם ימים טובים הכתובין במגילת תענית, אם נדרו קודם לגזרתנו - יבטל נדרו את גזרתנו. ואם גזרתנו קודמת לנדרו - תבטל גזרתנו את נדרו.	דתניא במגילת תענית:										יב.
עד מתי אוכל ושותה - עד שיעלה עמוד השחר, דברי רבי	תנו רבנן: [רבי]										יב.
עד קרות הגבר.	רבי אליעזר בר שמעון:										יב.
לא שנו אלא שלא גמר סעודתו, אבל גמר סעודתו - אינו אוכל.	אבוי:										יב.
גמר ועמד הרי זה אוכל	איתיביה רבא:										יב.
התם כשלא סילק.											יב.
לא שנו אלא כשלא ישן, אבל ישן - אינו אוכל.	איכא דאמרי, אמר רבא:										יב.
ישן ועמד הרי זה אוכל	איתיביה אבוי:										יב.

מִימְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׁאֵלָה-question תִּירוּץ-answer רְאִיָּה-proof	חֻלְקִים-disputants נְקוּדָה מְרֻכְזִית לְסִיכּוּם וחֲזָרָה-central point for summary and review מִבְּרָאָה < מִבְּרָאָה שֶׁל פִּיטְקָה קוּדְמָת-insertion of an earlier segment מַעֲשֵׂה-story
מִקְרָא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מִמְרָא	תַּעֲנִית-מְאִימָתִי	מֵאֵן דָּאמַר									
יב.	הֵתָם בְּמִתְנַמְנָם.							!			◇
יב.	הִיכִי דְמִי מִתְנַמְנָם?							^			
יב:	נִים וְלֹא נִים, תִּיר וְלֹא תִיר, דְּקֵרוּ לִיה וְעֵנִי, וְלֹא יָדַע אֶהְדוּרִי סְבָרָא, וְכִי מְדַכְרִי לִיה - מְדַכְרִי.	רַב אֲשִׁי:						!			◇
יב:	יְחִיד שְׁקִיבֵל עֲלֵיו תַּעֲנִית - אֲסוּר בְּנַעֲלִית הַסַּנְדֵּל, חִישִׁינָן שְׂמָא תַּעֲנִית צְבוּר קִיבֵל עֲלֵיו.	רַב כְּהֵנָא אָמַר רַב:									■ ◇
יב:	הִיכִי לִיעֵבֵד?										^
יב:	לִימָא הִכִּי: לְמַחַר אַהֲא לַפְנִיךְ בְּתַעֲנִית יְחִיד.	רַבָּה בַּר רַב שִׁילָא:						!			◇
יב:	הָא קָא חֲזִינָן רַבְנָן דְּמַסִּימֵי מַסְנִייהוּ וְאִתּוּ לְבִי תַּעֲנִיתָא	רַבְנָן לְרַב שֶׁשֶׁת:									○
יב:	דְּלִמָּא מִיכָל גַּמִּי אֲכוּל.	אִיקְפֵּד, וְאָמַר לְהוּ: [רַב שֶׁשֶׁת]									■
יב:	אֲבִי וְרַבָּא מַעֲיִילִי כִי מַסִּימֵי אֶפְתָּא.										○
יב:	מְרִימַר וּמַר זוּטְרָא מַחְלָפִי דִּימִינָא לְשִׁמְאָלָא, וְדִשְׁמָאָלָא לִימִינָא.										○
יב:	רַבְנָן דְּבִי רַב אֲשִׁי נִפְקִי כִי אֹרְחִייהוּ. סְבָרִי כִי הָא דָּאמַר שְׂמוּאֵל:										○
יב:	אִין תַּעֲנִית צְבוּר בְּבָבֵל אֲלֵא תִשְׁעָה בָּאָב בְּלֵבֵד.	[שְׂמוּאֵל]									■
יב:	לֹוּה אָדָם תַּעֲנִיתוּ וּפּוֹרַע.	רַב יְהוּדָה אָמַר רַב:									■ ◇
יב:	כִּי אִמְרִיתָה קְמִיָּה דְּשְׂמוּאֵל										○
יב:	וְכִי נָדַר קָבֵל עֲלֵיהָ דְּלֹא סָגִי דְּלֹא מִשְׁלָם? לְצַעֲרוּי נִפְשִׁיָּה קָבִיל עֲלֵיהָ, אִי מְצִי - מְצַעֵר נִפְשִׁיָּה. אִי לֹא מְצִי - לֹא מְצַעֵר נִפְשִׁיָּה.	אָמַר לִי: [שְׂמוּאֵל]									◇
יב:	לֹוּה אָדָם תַּעֲנִיתוּ וּפּוֹרַע.	אִיכָא דָּאמְרִי, אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב:									■
יב:	כִּי - אִמְרִיתָה קְמִיָּה דְּשְׂמוּאֵל										○
יב:	פְּשִׁיטָא, לֹא יֵהָא אֲלֵא נָדַר נָדַר, מִי לֹא מְצִי בְּעִי לְשִׁלוּמֵי וּמִיזוּל לְמַחַר וְלִיּוּמָא אַחֲרִינָא?	אָמַר לִי: [שְׂמוּאֵל]									◇
יב:	רַב יְהוֹשֻׁעַ בְּרִיה דְּרַב אִידִי אִיקְלַע לְבִי רַב אֲסִי, עֲבָדוּ לִיה עֲגָלָא תִּילְתָּא.										○ ◇
יב:	לִיטְעוּם מִר מִידָן	אָמְרוּ לִיה: [בִּי רַב אֲסִי]									○
יב:	בְּתַעֲנִיתָא יִתִּיבָנָא.	אָמַר לְהוּ: [רַב יְהוֹשֻׁעַ בְּרִיה דְּרַב אִידִי]									○ ◇
יב:	וְלוּזִיף מִר וְלִפְרַע, לֹא סָבַר מִר לְהָא דָּאמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב:	אָמְרוּ לִיה: [בִּי רַב אֲסִי]									◇
יב:	לֹוּה אָדָם תַּעֲנִיתוּ וּפּוֹרַע?	[רַב יְהוּדָה אָמַר רַב]									◇
יב:	תַּעֲנִית חֲלוּם הוּא.	אָמַר לְהוּ: [רַב יְהוֹשֻׁעַ בְּרִיה דְּרַב אִידִי]									◇
יב:	יִפֵּה תַּעֲנִית לְחֲלוּם כֹּאשׁ לְנַעֲוֵרָתָא.	וְאָמַר רַבָּה בַּר מַחְסִיא אָמַר רַב חֲמָא בַּר גּוּרִיא אָמַר רַב:									◇
יב:	וְבוּ בִיּוֹם.	וְאָמַר רַב חֲסָדָא:									◇
יב:	וְאִפִּילוּ בִּשְׁבַת.	וְאָמַר רַב יוֹסֵף:									◇
יב:	מֵאִי תַקְנִתִּיהָ?										^
יב:	לִיתִּיב תַּעֲנִיתָא לְתַעֲנִיתָא.										◇
יב:	עֲבָרוּ אֲלוּ וְלֹא נַעֲנוּ - בֵּית דִּין גּוֹזְרִין שְׁלֹשׁ תַּעֲנִיּוֹת אַחֲרוֹת עַל הַצְּבוּר, אוֹכְלִין וְשׁוֹתִין מִכַּעֲדוּ יוֹם, וְאִסּוּרִין בְּמַלְאכָה וּבְרַחֲצִיָּה וּבִסִּיכָה וּבְנַעֲלִית הַסַּנְדֵּל וּבְתַשְׁמִישׁ הַמָּטָה, וְנוֹעֲלִין אֶת הַמֶּרְחָצָאוֹת.										■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

תענית-מאימתי		Talmud Navigator											א	
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ג	ב	א	ז	ח		
עברו אלו ולא נענו - בית דין גוזרין עליהן עוד שבע, שהן שלוש עשרה תעניות על הצבור. הרי אלו יתרות על הראשונות, שבאלו מתריעין. ונועלין את החנויות. בשני מטין עם חשיכה, ובחמישי מותרין מפני כבוד השבת.													יב:	
עברו אלו ולא נענו - ממעטין במשא ומתן, בבנין, ובנטיעה, באירוסין, ובנישואין, ובשאלית שלום בין אדם לחבירו, כבני אדם הגוזפין למקום.													יב:	
היחידים חוזרין ומתענין עד שיצא ניסן.													יב:	
יצא ניסן וירדו גשמים - סימן קללה, שנאמר (שמואל א' י"ב) הלוא קציר חטים היום וגו'.													יב:	
בשלמא כולהו - אית בהו תענוג: רחיצה וסיכה ותשמיש המטה, אבל מלאכה - צער הוא											ז	◇	יב:	א
אמר קרא (יואל א') קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים - כעצרת, מה עצרת אסור בעשיית מלאכה - אף תענית אסור בעשיית מלאכה.	רב חסדא אמר רב ירמיה בר אבא:											!	יב:	◇
אי מה עצרת מאורתא - אף תענית נמי מאורתא											ז		יב:	
לדידי מיפרשא לי מיניה דרבי ירמיה בר אבא: אמר קרא אספו זקנים, דומיא דאסיפת זקנים, מה אסיפת זקנים ביום - אף צום נמי ביום.	רבי זירא:											!	יב:	◇
ואימא מטיהרא?											ז		יב:	
מסייע ליה לרב הונא, דאמר מצפרא כינופיא.	רב שישא בריה דרב אידי:											!	יב:	◇
היכי עבדי?												א	יב:	
מצפרא עד פלגא דיומא מעיינין במילי דמתא, מכאן ואילך רבעא דיומא קרינן בספרא ואפטרטא, מכאן ואילך בעינן רחמי. שנאמר (נחמיה ט') ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת ה' אלהיהם רביעית היום ורבעית מתודים ומשתחווים לה' אלהיהם.	אביי:												יב:	◇